

DE SECRETARISVOGEL AAN HET WOORD

Dirk Jan Tang

Enige tijd geleden ontving ik een briefkaart met de mededeling dat een lid verder voor het lidmaatschap bedankt.

Nu komen er wel eens vaker opzeggingen, dus dat is op zichzelf niet zo bijzonder. De aanleiding voor het opzeggen van het lidmaatschap is meestal het feit dat men naar een andere regio verhuist. Soms is de reden dat men een andere hobby heeft gevonden.

Deze opzegging was echter nogal boos geformuleerd:

Beste Dirk Jan,
Hierbij zeg ik mijn lidmaatschap op van de VWG Amsterdam.
Er is voor mij geen enkele reden nog langer van een passieve
vereniging lid te blijven, die vnl. bestaat uit enige actieve
soortenjagers (lees DBA-ers) en een waardeloos blad uitgeeft.

Groet,

(onleesbaar)

Ziezo, dacht de schrijver -zo veronderstel ik- dat heb ik maar mooi gezegd. Het is inderdaad zo, dat de tekst niets te raden laat.

De schrijver noemt twee elementen die om een nadere beschouwing vragen:

- het is een clubje soortenjagers,
- er wordt een waardeloos blad uitgegeven.

Over het eerste punt zou ik het volgende willen opmerken.

Ik ben al een paar jaar lid van de VWG. Ik was, toen ik lid werd géén soortenjager en ik ben het ondanks mijn jarenlange lidmaatschap niet geworden. Ik acht het verder uitgesloten dat ik ooit tot de kaste der soortenjagers zal gaan behoren. Ik weet zeker dat onze voorzitterster nimmer een soortenjagerster zal worden, van onze penningmeester weet ik het niet zeker. al heb ik nooit "ziekteverschijnselen" kunnen waarnemen. Bestuurslid Henk de Groot is uitsluitend aardig en bestuurslid Ton is vooral "vogelprofessor" en wél een beetje soortenjager.

Welnu, van uw bestuur van vijf personen tel ik derhalve één waarschijnlijke soortenjager, zodat de verhouding wordt 20 : 80 %. Zonder cybernetische rimram is het duidelijk dat bij vijf actieve leden het fenomeen soortenjagers ondervertegenwoordigd is.

Als ik naar de excursies kijk, zie ik dat er een min of meer harde kern deelnemers is. Die harde kern wordt gevormd door circa acht personen, inclusief drie leden van het bestuur. De overige leden van de harde kern bestaan uit actieve vogelaars. Mensen die inderdaad vaak op pad zijn om te inventariseren en te tellen, en klaarblijkelijk véél plezier aan hun hobby beleven. Dat plezier én de vogelkennis weten ze ook over te brengen op nieuwe leden die wel eens mee gaan op een excursie. Nu geef ik toe dat niet alle actieve VWG-leden meteen gerekend kunnen worden tot de soort "agogisch geschoolde spelleiders", maar er wordt toch wel gelachen.

De ellende is dat, als mensen een paar jaar met elkaar optrekken, zij haast vanzelf een eigen idioom gaan ontwikkelen. Er ontstaat een soort geheimspraak waarbij buitenstaanders die voor het eerst worden geconfronteerd met deze uitingsvorm, al snel de indruk krijgen hier met volslagen gekken van doen te hebben. Het vinden van aansluiting is dan niet altijd even eenvoudig.

Wellicht is dát het probleem dat het ex-lid probeert aan te geven. Misschien heeft hij geen aansluiting kunnen vinden bij een clubje mensen dat aan activiteiten deelneemt. Dat zou best kunnen, maar dat komt dan - voor zover mij bekend - niet omdat de VWG uit soortenjagers bestaat, maar omdat de VWG klaarblijkelijk wordt gevormd door een bonte groep individualisten.

Ik heb onlangs ongeveer vijftientig leden aangeschreven en uitgenodigd om aan een soort kennismakingsactiviteit mee te doen.

De respons was ronduit teleurstellend. Slechts twee nieuwe leden reageerden op mijn verzoek om nadere kennismaking.

Ik denk dat een club als de onze alleen goed kan functioneren wanneer méér mensen deelnemen aan activiteiten. Wanneer meer mensen actief zijn, zullen er rederlijkerwijze, meer ideeën en activiteiten kunnen ontstaan. Meer variëteit betekent ook dat wij aantrekkelijker zullen zijn voor meer mensen. Je zou kunnen zeggen dat het een zichzelf versterkende beweging wordt.

Zolang dat (nog) niet het geval is, blijven wij het risico lopen te verworden tot een groepje vogel-gekken en op termijn wellicht zelfs een groepje soortenjagers.

Over het tweede punt het "waardeloze blad" kan ik kort zijn. In de onlangs verschenen Gierzwaluw roept de wanhopige eindredacteur om kopij. Zo'n blad wordt nu eenmaal niet volgeschreven door beroepsjournalisten of stukjesschrijvers. Ook hier zijn de "gekken" van de harde kern weer actief. Ook hier kan zich dus weer het probleem voordoen dat de inhoud niet aansluit bij de verwachtingen van de leden. Maar hoe komt onze getalenteerde redactie daar achter? In ieder geval niet door het lezen van opzegkaarjes, dat is zeker.

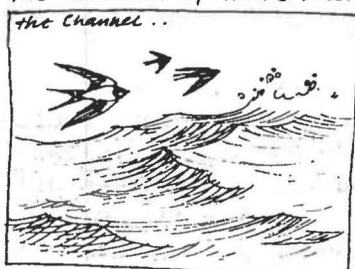
Ik heb wel eens gelezen dat je de regering krijgt die je verdient. Als dat zo is, krijgt de VWG een bestuur (en dus de activiteiten) en een redactie (en dus een blad) die de VWG verdient.

Als u daar verandering in wilt brengen moet u vooral niet opzeggen, maar simpelweg een kaartje sturen aan uw sekretaris met de mededeling: "ik geef mij op voor de voorjaarstrek".

Ik neem dan contact met u op en dan gaan we gezamenlijk onderzoeken of de VWG in staat is volgend jaar een nieuw geluid te laten horen.

Dirk Jan Tang
Leidsegracht 18
1016 CL Amsterdam

THE HAZARDS OF MIGRATION

NEXT YEAR: CAN WE PLEASE JUST GO TO YOUR MOTHER ON THE GOLD COAST!!

